

عنوان مقاله:

ایجاد سایه در فضای باز با هدف افزایش آسایش حرارتی

محل انتشار:

فصلنامه معماری شناسی، دوره 3، شماره 17 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سپیده جعفریان - دانشجوی کارشناسی ارشد، معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

الهام سرکرده ای - استادیار، معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

دانیال منصفی پراپری - استادیار، طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

محمدرضا مجاهدی - استادیار، معماری، دانشگاه آزاد اسلامی شاهرود، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

تغییرات اقلیمی و گرم شدن زمین لزوم توجه به آسایش حرارتی در محیط شهری را آشکار می سازد. آسایش حرارتی بیرونی از مهم ترین عوامل تاثیرگذار بر کیفیت فضای باز و سلامت کاربران پیاده است و تامین آن منجر به حضور هر چه بیشتر افراد در فضای باز و سرزندگی شهری می گردد. کنترل تابش و سایه اندازی از عوامل تاثیرگذار بر آسایش حرارتی بیرونی هستند. سایه به عنوان مانعی در برابر تابش شدید آفتاب بوده و وجود سایه روی زمین سبب کاهش دمای سطح می شود. به منظور سایه اندازی می توان از سایه بان های طبیعی و مصنوع استفاده نمود. سایه اندازهای طبیعی اغلب به زمان نسبتا زیادی برای رسیدن به مرحله سایه اندازی نیاز دارند. سایه بان های مصنوع به دلایلی از جمله سرعت دستیابی به سایه مورد نظر، بسیار مورد توجه و استفاده هستند. از جمله سایه بان های مصنوع می توان به سایه بان های غشایی اشاره کرد. امروزه استفاده از سایه بان های غشایی در فضاهای باز گسترش یافته است. لذا مقاله حاضر بر پایه یک روش توصیفی - تحلیلی شامل مطالعات کتابخانه ای، به بررسی تاثیر سایه بان غشایی به عنوان یکی از عوامل ایجاد سایه در فضای باز با هدف افزایش آسایش حرارتی می پردازد. نتایج نشان می دهد که سایه بان های غشایی به دلیل سبکی، سرعت و سهولت احداث و ویژگی های حرارتی خاصی که دارند بخصوص برای استفاده در فضای باز اقلیم های گرم مناسب هستند و سبب سایه اندازی موثر در محیط و افزایش آسایش حرارتی بیرونی می شوند.

کلمات کلیدی:

سایه، آسایش حرارتی بیرونی، سازه غشایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1443250>

